

Folketingets skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Henvendelsen til Folketingets Skatteudvalg vedrørende Forårspakke 2.0

Finansrådet har gennemgået lovforslagene L199, L200, L201 samt L202 og har i den forbindelse følgende bemærkninger:

L 199 Forslag til lov om ændring af ligningsloven mv. - personalegoder

Multimediebeskatningen

Det følger af lovforslaget samt høringsskema, at formodning for privat rådighed over en telefon kan afkræftes, selvom telefonen tages med hjem, såfremt:

1. Brugen af telefonen er nødvendig for at kunne udføre arbejdet (tilkaldevagt), og
2. Parterne har indgået en tro og love erklæring ifølge hvilken telefonen udelukkende må anvendes erhvervsmæssigt, og
3. Telefonen reelt kun anvendes i embeds medfør, og
4. Arbejdsgiveren fører kontrol hermed.

Ovenstående kumulative betingelser rejser følgende spørgsmål:

Ad 1. Er telefonen kun "nødvendig", såfremt der er tale om tilkaldevagt? Eller er den også "nødvendig" i det omfang, den er nødvendig for en arbejds giver, kollega, klient eller lignende for at kunne få fat i en medarbejder, når denne er til møde, på vej hjem, på rejse etc? I bekræftende fald skelnes der så mellem "nøglemedarbejdere" og "menige" medarbejdere?

Det følger endvidere af lovforslaget, at der ikke gælder en tilsvarende mulighed for at afkræfte privat brug for så vidt angår computere, da det ikke i samme omfang kan kontrolleres, om en computer anvendes til privat brug.

Finansrådet skal i denne forbindelse bemærke, at det frygtes, at sondringen mellem computere og telefoner i praksis vil være uadministrerbar, idet der efter Finansrådets opfattelse ikke er nogen skarp skillelinje mellem computere og telefoner. Det skal i denne forbindelse nævnes, at en computer også kan fungere som en telefon, idet det er muligt at foretage almindelige telefonopkald via internettet, og at den teknologiske udvikling i disse år går så

15. maj 2009

Finansrådets Hus
Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Journalnr. 115/13
Dok. nr. 221704-v1

hurtigt, at det inden for nogen ganske få år vil være helt umuligt at foretage denne sontring.

Side 2

Finansrådet finder det endvidere utidssvarende, at en medarbejder ikke vil kunne tage sin bærbare arbejdscomputer eller mobiltelefon med hjem, hvis den er forbeholdt arbejdsmæssige opgaver, uden at det udløser beskatning, idet dette nedsætter fleksibiliteten på det moderne arbejdsmarked.

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 221704-v1

Finansrådet skal derfor anmode om, at computere og telefoner sidestilles skattemæssigt set, således at computere, der udelukkende anvendes til arbejdsbrug, kan undtages fra beskatning. Som det er tilfældet under den gældende ordning, er det en forudsætning, at arbejdsgiveren udfører en vis kontrol, men kun i det omfang det er muligt.

Finansrådet beder endvidere om at få bekræftet, at der efter lovforslaget ikke sker beskatning af en bærbar computer, der tages med hjem af arbejdstagere, hvis den pågældende ikke har en arbejdsgiverbetalt internetforbindelse til rådighed.

Finansrådet skal afslutningsvis anbefale, at reglerne for, hvornår en arbejdstager kan undgå beskatning af multimedier, så vidt muligt lovfæstes direkte i lovteksten og ikke blot anføres i bemærkningerne.

L 201 Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven mv. (kontrol)

Personers tab på aktier

Ifølge lovforslaget vil personers tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked fremover kun kunne modregnes i avancer og udbytter mv. på tilsvarende aktier. Man har dermed opgivet at gennemføre fradrag direkte i aktieindkomsten, som der ellers var lagt op til i ikke mindre end tre tidligere fremsatte lovforslag, L 20 (folketingsåret 2007/2008 1. samling), L 86 (folketingsåret 2007/2008 2. samling) og L 63 (folketingsåret 2008/2009).

I L 63, som blev fremsat 13. november 2008, har man i bemærkningerne på side 11 således påpeget ønsket om "en yderligere styrkelse af aktiekulturen". Dette ønske synes dermed at stå i direkte modsætningsforhold til L 201 samt L 202. Finansrådet skal hermed stærkt beklage, at den udvidede fradragsret ikke gennemføres.

Finansrådet skal henlede opmærksomheden på, at lovforslaget som noget nyt indebærer en uheldig stramning af reglerne for aktionærer med unoterede aktier. Efter de gældende regler er der generelt adgang til at fradrage tab på unoterede aktier direkte i aktieindkomsten. Som følge af, at en række unoterede aktier er optaget til handel på et reguleret marked uden dog at være børsnoterede, vil tab på sådanne aktier fremover kun kunne modregnes i avancer og udbytter på aktier optaget til handel på et reguleret marked.

Hvis det på trods af ovenstående fastholdes, at adgangen til tabsfradrag på unoterede aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked, skal forringes, så foreslås det, at sådanne aktier tildeles ny indgangsværdi ved overgang til de nye regler. Reglerne bør udformes, så aktier med tab automatisk anses for afstået med direkte fradrag i aktieindkomsten til følge.

Baggrunden for forslaget om udvidet indberetningspligt er ifølge forarbejderne blandt andet, at det ikke skal være muligt for en skatteyder at erhverve aktier gennem en udenlandsk bank eller fondshandler og spekulere i, at avancerne generelt ikke selvangives i Danmark, mens tabene fratrækkes i den danske indkomstopgørelse. Der synes således at være tale om et ansvarsproblem og ikke et ligningsmæssigt problem, og så skal det jo i sidste ende bedømmes strafferetligt. Målgruppen anslås at være yderst beskeden, men ejendommeligt nok kommer indgrebet til at belaste alle andre aktieejere.

Finansrådet har absolut sympati for synspunktet om, at det ikke skal være muligt at friholde avance på aktier købt gennem udenlandske banker fra dansk beskatning.

Finansrådet skal dog henlede opmærksomheden på, at det i praksis aldrig vil være muligt at indføre "vandtætte" kontrolsystemer, som i alle tilfælde kan sikre, at aktieavancer, som er skattepligtige i Danmark, ikke unddrages fra dansk skat, idet der kan foretages handel via udenlandske fondshandlere og undlade indberetning af disse handler.

Optaget til handel på et reguleret marked

For at bankerne kan foretage en entydig indberetning til skattemyndighederne er det nødvendigt, at det præcist defineres, hvilke markeder i tredjelande uden for EU/EØS der anses for "regulerede markeder".

Finansrådet har tidligere gjort synspunktet gældende over for Skatteministeriet, og ministeriet har i denne forbindelse anført, at efter artikel 19, nr. 6 i MiFID-direktivet skal Kommissionen udarbejde en liste over markeder i tredjelande, der er omfattet af begrebet regulerede markeder.

Finansrådet finder det særdeles uheldigt, at der indføres en udvidet indberetningspligt mv., uden at en sådan liste foreligger på tidspunktet for lovens ikrafttræden. Uden en sådan liste kan bankerne ikke efterleve reglerne. Finansrådet skal derfor foreslå, at lovens ikrafttræden for så vidt angår de bestemmelser, hvor definitionen af regulerede markeder har betydning, udskydes, indtil EU-kommissionen har udarbejdet denne liste.

Fondshandleres indberetning af aktiekøb

Finansrådet har tidligere peget på, at det er uheldigt, at ansvaret for selvangivelsen ved den påtænkte ordning, hvorefter fradrag for tab på aktier betinges af indberetning fra pengeinstitutterne, flyttes fra skatteyderen selv til fondshandlere mv.

Finansrådet har dog med glæde noteret sig, at det som noget nyt bliver muligt for skatteyderen – uanset tidsfristen for fondshandlerens indberetning af aktiekøbet – at opfylde indberetningspligten, hvis den skattepligtige kan påvise, at de indberetninger, der er foretaget på dennes vegne, er ukorrekte. Det er dog et krav, at oplysningerne fremsættes inden udløbet af fristerne for genoptagelse for salgsåret.

Som bestemmelsen er formuleret, er det dog så vidt ses en betingelse for, at egne oplysninger kan lægges til grund, at skatteyderen først har rettet henvendelse til den indberetningspligtige med anmodning om, at indberetningen ændres. Finansrådet finder, at der er tale om en unødigt forringelse af skatteyderens retsstilling, idet der bør være adgang til at få egne oplysninger lagt til grund uden videre, hvis det kan dokumenteres, at indberetningen er fejlagtig.

I bemærkningerne er nævnt, at bestemmelsen finder anvendelse, hvis indberetningerne af den ene eller anden årsag, eksempelvis fondshandlerens konkurs, ikke længere kan suppleres eller rettes via indberetteren. Finansrådet skal i den forbindelse anmode om at få bekræftet, at bestemmelsen gælder generelt, dvs. i alle tilfælde, hvor skatteyderen ikke kan formå indberetteren til at ændre oplysningerne, uanset hvad grunden hertil måtte være. I modsat fald ønskes bestemmelsen ændret, så det bliver tilfældet.

Skatteyderens egen indberetning af aktiekøb

I en række situationer er modregning af tab på aktier optaget til handel på et reguleret marked ifølge lovforslaget betinget af, at skattemyndighederne på et meget tidligt tidspunkt har modtaget underretning fra skatteyderen selv om erhvervelsen af aktierne.

Det gælder, hvis aktierne er købt via en udenlandsk fondshandler, uden at købet er blevet indberettet af fondshandleren, eller aktierne er erhvervet uden medvirken af en fondshandler, fx ved arv og gave. I disse tilfælde skal aktiekøbet indberettes inden udløbet af selvangivelsesfristen for købsåret, dvs. senest 1. maj eller 1. juli året efter.

Tilsvarende gælder for aktier erhvervet før 1. januar 2010, og som af den ene eller anden årsag ikke er blevet indberettet som en del af en aktiebeholdning 31. december 2009. I disse tilfælde skal aktiekøbet indberettes inden udløbet af selvangivelsesfristen for indkomståret 2010.

Finansrådet finder det uheldigt, at den materielle skattemæssige behandling på denne måde styres af, at skatteyderen har afgivet oplysninger inden for nogle meget snævre tidsfrister. Finansrådet skal derfor opfordre til, at skatteyderne i lighed med, hvad der er tilfældet, hvis aktierne er købt gennem en dansk fondshandler, får mulighed for at få lagt egne oplysninger til grund uden nogen særlige tidsmæssige begrænsninger.

"Feltlåsningsordningen"

Ifølge lovforslagets § 2, nr. 1, skal der i skattekontrollovens § 1 A indsættes en bestemmelse, der giver mulighed for fremover at indføre en "Feltlåsningsordning", hvor skatteyderne ikke kan rette indberettede oplysninger.

Finansrådet finder det principielt betænkeligt, at der indføres en ordning, hvorefter skatteyderne ikke har mulighed for selv at rette indberettede oplysninger, men er henvist til at få den indberetningspligtige til at foretage en rettelsesindberetning. Den indberetningspligtige er ikke undergivet de forvaltningsretlige regler og har dermed ikke nogen pligt til at behandle skatteyderens henvendelse grundigt og objektivt, herunder at iagttage forvaltningslovens regler om parthøring, begrundelse mv., ligesom der ikke er nogen klagemulighed.

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 221704-v1

I de almindelige bemærkninger under pkt. 3.4.2., nævnes det, at "det skønnes, at den indberetningspligtige efterfølgende vil underrette skatteyderen om, at indberetningen er ændret", hvilket med al tydelighed indikerer en betydelig usikkerhed med hensyn til, hvilke forpligtelser den indberetningspligtige er underlagt.

I lovforslaget er lagt op til, at skatteyderen fortsat har pligt til at kontrollere, om de indberettede oplysninger afstedkommer en for lav ansættelse, og at der kan ifaldes strafansvar, hvis skatteyderen ikke reagerer over for SKAT. Hvis skatteyderen ikke selv har mulighed for at rette felterne på selvangivelsen, vil det efter Finansrådets opfattelse kunne betyde, at kontrollen fra skatteyderens side bliver meget lemfældig, hvilket heller ikke kan være i skattemyndighedernes interesse.

Finansrådet finder på denne baggrund, at "feltlåsningsordningen" indebærer en uheldig udlicitering af skatteligningen, som forringer skatteyderens retsstilling på et meget centralt område ganske betydeligt.

Investeringsselskaber og skatteindberetning

Finansrådet har tidligere påpeget over for Skatteministeriet, at det i praksis er meget vanskeligt at afgøre, om et selskab er et investeringsselskab i skattemæssig forstand. Finansrådet har i denne forbindelse anført, at det kun er praktisk muligt for pengeinstitutterne at foretage en sådan indberetning, hvis investeringsselskabet selv har oplyst sin status.

Skatteministeriet har i denne forbindelse svaret, at pengeinstitutterne for så vidt angår danske investeringsselskaber kan lægge selskabets egne oplysninger til grund. For udenlandske investeringsselskaber har Skatteministeriet anført, at udgangspunktet for indberetningen er, at de udenlandske selskaber i indberetningsmæssig henseende ikke skal anses for investeringsselskaber. Skatteministeriet tilføjede, at pengeinstituttet skal foretage indberetningen efter reglerne for investeringsselskaber, når pengeinstituttet er blevet opmærksom på, at der er tale om et investeringsselskab.

Finansrådet er enig i, at indberetningerne bør være så rigtige som muligt. Finansrådet er dog af den opfattelse, at indberetningen skal kunne foretages efter objektive kriterier, idet der i praksis ellers ikke vil kunne være risiko for, at der opstår fejl. Hvis fx en filialmedarbejder er blevet bekendt med, at en kunde i sin beholdning har en udenlandsk aktie, som kan være et investeringsselskab, vil det ikke i alle tilfælde kunne sikres, at den pågældende får rettet henvendelse til depotafdelingen i banken og får ændret registreringen til investeringsselskab i bankens systemer.

Finansrådet skal derfor anmode om, at indberetningerne efter regler for investeringsselskaber begrænses til danske selskaber, og at begrænsningen indføres direkte i lovtæksten.

Fremrykket indberetning af udbytte

Ifølge lovforslaget indsættes i § 2, nr. 8, en bemyndigelse til ministeren med hensyn til afvigelse fra de normale indberetningsfrister. I bemærkningerne punkt 3.2.2 er det anført, at denne bemyndigelse ønskes anvendt til at harmonisere fristen for indberetning af udbytte med fristerne for angivelse og indbetaling af udbytteskat.

Forslaget skal ifølge bemærkningerne gælde udbytte fra investeringsforeninger samt almindeligt aktieudbytte. Formålet med harmoniseringen er angiveligt, at der herved opnås "bedre mulighed for at korrigere fejl i registreringen af selskabet, fejl i klassifikation mv."

Ønsket om successiv indberetning har flere gange været fremsat administrativt af SKAT – og afvist af Finansrådet. Finansrådet må fastholde, at den finansielle sektors systemer er udviklet og indrettet med henblik på én årlig og i øvrigt ganske omfattende skatteindberetning, nemlig i forbindelse med årsultimo. Det vil derfor være forbundet med betydelige omkostninger og en ikke uvæsentlig fejlrisiko, hvis der tillige skal foretages løbende indberetning af udbytte. Disse omkostninger og risici kan ikke modsvares af nogen merværdi. Indberetningen er reelt ikke anvendelig forud for ligningen, og ligningsperioden påbegyndes normalt efter det allerede gældende indberetningstidspunkt i januar.

L 202 Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (harmonisering)

Udlodningspligt i investeringsforeningerne

Ifølge lovforslagets ændres ligningslovens § 16 C, så udloddende investeringsforeninger fremover skal udlodde alle avancer fratrukket tab ved salg af aktier uanset ejertid. Gevinst og tab skal opgøres under anvendelse af aktieavancebeskatningslovens § 25 og § 26, stk. 2-4 og 6.

Finansrådet skal indledningsvis beklage, at der ved den foreslåede ændring er lagt op til en væsentlig stramning af beskatningen af investeringsforeningernes medlemmer, idet de vil opleve en fremrykket beskatning af avancer på aktier, som foreningen har ejet i mindst tre år.

Finansrådet finder, at ændringen af udlodningsforpligtelsen er helt unødvendig.

Ifølge bemærkninger til lovforslaget er ændringen primært begrundet i, at selskaber fremover skal beskattes af alle avancer på porteføljeaktier, uanset om aktierne har været ejet i mindst tre år eller ej. Som følge heraf skal udloddende investeringsforeninger ifølge lovforslaget fremover også udlodde alle avancer på aktier. Endvidere er det i bemærkningerne anført, at den fremrykkede beskatning ikke vurderes at have voldsom betydning i og med, at rentevirkningen af fremrykningen ikke er særlig stor.

Ved lovforslaget er der lagt op til, at selskaber fremover som udgangspunkt skal lagerbeskattes af alle porteføljeaktier, herunder alle beviser i udloddende investeringsforeninger. Selvom det opgives, at avancer på aktier ejet i mindst tre år skal udloddes af foreningen, vil værditilvæksten således under alle omstændigheder komme til beskatning hos en selskabsinvestor i form af en urealiseret avance.

Finansrådet er heller ikke enig i, at ændringen ikke har voldsom betydning for personlige investorer – tværtimod. Mange investeringsforeninger anlægger i dag en strategi, hvor aktieavancer først realiseres efter mindst tre års ejertid, idet avancen i så fald ikke skal udloddes til medlemmerne. Beskatningen af sådanne avancer udskydes med andre ord, indtil medlemmerne afstår beviserne. I mange tilfælde afstås beviserne først efter en meget lang årrække, fx 20 år, og i disse tilfælde har skatteudskydelsen meget stor betydning, idet der på sigt genereres et langt større afkast til medlemmerne.

Finansrådet finder således, at der er tale om en væsentlig forringelse af vilkårene for at foretage opsparring i investeringsforeningerne. Forringelsen vil navnlig ramme mindre investorer og småsparere, hvor den risikospredning, som kan opnås ved, at flere går sammen om at investere i forening, er af helt afgørende betydning.

Endvidere skal muligheden for, at investeringsforeningerne efter de gældende regler kan undlade at udlodde avance på aktier med mindst tre års ejertid, ses i snæver sammenhæng med den risiko, som er forbundet med aktieinvesteringer sammenlignet med investering i eksempelvis obligationer. Investeringsforeningernes mulighed for at optjene skattefrie avancer på aktier med en ejertid på mindst tre år giver således foreningerne mulighed for konsolidering og afdækning af risikoen i perioder med store kurstab.

Endvidere vil lovforslaget efter Finansrådets opfattelse virke helt urimeligt i forhold til investorer med en mindre skattefrie beholdning af aktier og investeringsbeviser omfattet af den såkaldte 100.000 kr.'s-grænse. Disse investorer er skattefrie af avancer ved salg af beviser i investeringsforeningerne og kan ikke fratække eller modregne tab. Hvis investeringsforeningerne fremover skal udlodde alle avancer på aktier realiseret af foreningen uanset ejertid, vil disse investorer indirekte blive beskattet af avancerne, fordi de

indgår i udbyttet. Mange investorer har samtidig tab på deres beviser, som ikke er fradragsberettigede, og udlodningen af investeringsforeningens avancer medfører således blot et endnu større tab, som ikke kan fratrækkes.

Hvis lovgiver mod forventning skulle fastholde, at investeringsforeningerne fremover skal udlodde alle avancer på aktier uanset ejertid, skal Finansrådet anføre, at det må bero på en fejl, at der ifølge lovforslaget alene er adgang til at fratække årets tab på aktier i udlodningsforpligtelsen, mens alle gamle tab fortabes.

Så vidt ses giver lovforslaget således ikke mulighed for, at investeringsforeningerne kan nedsætte udlodningerne med gamle modregningsberettigede tab på aktier realiseret før tre års ejertid efter de nugældende regler. Endvidere er det så vidt ses heller ikke muligt generelt at fradrage alle uudnyttede tab på aktier realiseret i et tidligere indkomstår i udlodningsforpligtelsen, dvs. hvis en investeringsforening har nettogevinster i 2011, men nettotab i 2010, kan der ikke ske modregning.

Investeringsforeningerne bør efter Finansrådets opfattelse have mulighed for som hidtil at fremføre gamle tab til modregning i udlodningsforpligtelsen.

Overgangsordninger til ny skærpet beskatning

Lovforslaget om skærpet beskatning af porteføljeaktier får afgørende indflydelse på investorernes adfærd. De skærpede regler suppleres med ganske komplicerede overgangsordninger, som typisk vil føre til urimelig beskatning, jf. nedenfor.

Finansrådet anbefaler, at overgangen gøres så enkel som mulig, nemlig ved at selskaber, fonde mv. kan vælge mellem enten kursværdien på overgangsdatoen eller den skattemæssige anskaffelsessum som indgangsværdi. Den skattemæssige anskaffelsessum skal opgøres efter gældende regler, dvs. fx ud fra gennemsnitsprincippet. Det vil sikre imod de værste uhenigtsmæssigheder, jf. nedenfor. Valgfriheden skal være den samme uanset ejertiden.

Ifølge lovforslaget skal selskaber, som ejer porteføljeaktier med ejertid under tre år, anvende den skattepligtige anskaffelsessum. Det betyder, at såfremt der den 1. januar 2010 har været fortjeneste på disse aktier ejet under tre år, vil selskabet blive beskattet af hele fortjenesten, selvom aktierne ville kunne have været afstået skattefrit, hvis selskaberne havde beholdt aktierne til efter tre års ejertid. Selskaberne bliver således urimeligt hårdt ramt af ændret lovgivning, hvorfor det må være på sin plads, at selskaber, der har anskaffet porteføljeaktier inden lovens vedtagelse eller inden 22. april 2009, skal kunne afstå disse efter den nugældende ABL § 9 stk. 1, jf. samme regler i den nugældende ABL § 46.

For aktier ejet under tre år, som på overgangsdagen udviser tab, skal indgangsværdien ifølge lovforslaget reduceres med skattefrit udbytte, som sel-

skabet tidligere har erhvervet. Det udbytte, der ellers tidligere med rette er erhvervet skattefrit, vil herefter helt systematisk blive inddraget til ny beskatning, uanset om aktien giver tab eller gevinst. Resultatet er derfor en tilfældig indkomstforvridding, der rammer langt hårdere end de gældende regler på området. På den baggrund er det ikke rimeligt, at indgangsværdien skal nedsættes med skattefrit udbytte.

Ifølge lovforslaget skal selskaber, som har ejet porteføljeaktier i mindst tre år, anvende handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010 som skattemæssig anskaffelsessum. Det kan medføre, at selskaber, som har haft tab på disse aktier, efterfølgende vil blive beskattet af et tidligere ikke fradragsberettiget tab. Selskaber med porteføljeaktier ejet i mindst tre år bør på den baggrund have mulighed for selv at vælge at anvende enten den faktiske anskaffelsespris – naturligvis opgjort efter gennemsnitsmetoden – eller handelsværdien ved begyndelsen af indkomståret 2010.

Når Finansrådet gentager disse synspunkter, som blev fremsat under den forudgående høring over lovforslaget, så skyldes det hensynet til at undgå skattebetaling af ikke eksisterende avancer.

Eksempel:

En aktiepost er købt for tre år siden til kurs 500, og markedskursen på overgangsdatoen er 100. Når aktierne sælges til kurs 200, vil der ved salget blive realiseret et tab på 300, men det skattemæssige resultat bliver alligevel, at selskabet til trods for tabet kommer til at betale skat af en fiktiv indkomst på 100.

Lagerbeskatning i selskaber

Finansrådet finder det fortsat særdeles uheldigt, at lovforslaget lægger op til, at selskaber skal lagerbeskattes af værdipapirer – specielt porteføljeaktier, som er optaget til handel på et reguleret marked eller på en multilateral handelsplads.

Aktiemarkedet er kendetegnet ved stor volatilitet, og lagerbeskatningen vil derfor medføre, at selskaberne kommer til at betale skat af urealiserede gevinster, som de ikke hverken har eller får. På den baggrund vil investorerne i mange tilfælde komme til at tænke meget kortsigtet, idet det kan blive nødvendigt at sælge aktier med gevinst så hurtigt som muligt for at afdække skattebetalingen. Da aktieinvestering typisk er langsigtet, er det absolut uhensigtsmæssigt at indføre sådanne regler.

I øvrigt bemærkes, at aktier, der handles via en multilateral handelsfacilitet, ikke nødvendigvis har en kursdannelse, der kan danne grundlag for den ifølge lovforslaget obligatoriske lagerbeskatning.

Specielt om fonde

Der er sket ændring til lovforslagets § 7, således at fonde får mulighed for at anvende realisationsprincippet ved opgørelsen af gevinst og tab på porteføljeaktier.

Obligationer i fonde

Det foreslås i § 11, at kursgevinster på obligationer beskattes efter lagerprincippet. Dette kan give et likviditetsmæssigt problem for almennyttige fonde og familiefonde i de år, hvor fonden har væsentlige, urealiserede kursgevinster.

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 221704-v1

Finansrådet skal fremføre, at dette skifte findes meget problematisk, og at de nuværende regler om realisationsbeskatning bør fastholdes. Alternativt bør der være valgfrihed mellem realisationsprincippet og lagerbeskatning som i den ændrede § 7, stk. 3.

Investeringsselskaber og fremrykket beskatning

Ifølge forslaget ændres det modificerede lagerprincip, så investorer i investeringsselskaber og akkumulerende investeringsforeninger, jf. ABL § 19, fremover skal medregne urealiseret avance og tab den sidste dag i investeringsselskabets regnskabsår. Baggrunden for ændringen er ifølge bemærkningerne og kommentarer til bemærkninger i høringssvar, at gældende regler har været vanskelige at forstå, og at de skattepligtige har vanskeligt ved at håndtere den forskudte indtægtsførelse.

Finansrådet skal erindre om, at det modificerede lagerprincip, som typisk medfører, at investorerne først bliver beskattet af en værdistigning i et senere indkomstår, i sin tid blev indført for at sidestille investorer i akkumulerende investeringsforeninger mv. med investorer i udloddende investeringsforeninger, hvor udlodningen og dermed beskatningen også først falder efter udløbet af investeringsforeningens indkomstår. Det er således stadig Finansrådets opfattelse, at det grundlæggende er i strid med intentionerne i den gældende lovgivning, at lovforslaget ophæver bestemmelsen i aktieavancebeskatningslovens § 23, stk. 7 og dermed fremrykker beskatningen til det år, hvori gevinst eller tab konstateres, men hvor det endnu ikke kan opgøres.

Aktiebaserede finansielle kontrakter

Finansrådet foreslog i et tidligere høringssvar, at man samtidig tilpassede de utilsigtede regler om finansielle kontrakter, der udløber uudnyttede, og som derfor efter gældende praksis skal behandles efter statsskatteloven. Det bør sikres, at sådanne kontrakter ikke falder ud af det regelsæt i kursgevinstloven, der netop har til formål at regulere beskatningen af alle finansielle kontrakter. Skatteministeriet har dog afvist forslaget ud fra en fejlagtig opfattelse af situationen, nemlig at den manglende udnyttelse af kontrakten skyldes, at det ikke kan betale sig. Ved en option er man imidlertid nødsaget til at vurdere forholdet for såvel køberen som sælgeren af optionen.

Ved en call option har køberen/erhververen en ret, men ikke en pligt til at købe det underliggende aktiv på et fremtidigt tidspunkt til en på forhånd aftalt pris. Modsat har sælgeren/udsteder af call optionen en pligt til at sælge på et fremtidigt tidspunkt til den aftalte pris, såfremt køber/erhverver ønsker at udnytte call optionen. Betalingen for denne forskel i rettighe-

der/pligter betyder, at sælgeren vil modtage en præmie af køber af call optionen. Ved udløb vil køber kun udnytte call optionen, hvis den aktuelle markedskurs på de underliggende aktier overstiger aftalekursen på call optionen. Udnyttes call optionen, og aktien leveres, så vil købers anskaffelseskurs være aftalekursen tillagt den betalte præmie, og på tilsvarende vis vil sælger have solgt aktien til aftalekursen tillagt den modtagne præmie.

Udløber en call option derimod uudnyttet, fordi den aktuelle markedskurs er lavere end aftalekursen, kan det ikke svare sig for køber at udnytte call optionen. Problemet er imidlertid, at køber efter gældende regler ikke har fradrag for den betalte præmie, mens sælger beskattes af den modtagne præmie. Det er resultatet af, at de begge skal beskattes efter reglerne i statsskatteloven. Var call optionen omfattet af reglerne i kursgevinstloven, ville køber have direkte fradrag eller modregningsadgang i andre fortjenester på finansielle kontrakter. Samtidig ville sælger være skattepligtig af præmien, dog med adgang til at modregne andre tab på finansielle kontrakter.

Tilsvarende overvejelser gør sig gældende for køber og sælger af put optioner. Ved en put option har køberen/erhververen en ret, men ikke en pligt til at sælge den underliggende aktie på et fremtidigt tidspunkt til en på forhånd aftalt pris. Modsat har sælgeren/udsteder af put optionen en pligt til at købe på et fremtidigt tidspunkt til den aftalte pris. Betalingen for denne forskel i rettigheder/pligter betyder, at sælgeren af put optionen modtager en præmiebetaling af køber af put optionen.

Udløber put optionen uudnyttet, fordi den aktuelle markedskurs er højere end aftalekursen, så vil det ikke kunne betale sig for køber at udnytte put optionen. Køber vil ikke have fradrag for den betalte præmie, mens sælgeren skal beskattes af den modtagne præmie. Dette vil på samme måde som for call optionen kunne løses ved at lade de uudnyttede put optioner blive beskattet efter kursgevinstlovens regler for finansielle kontrakter.

Det ønskede resultat kan i dag opnås ved at tilbagesælge en købt option inden udløb – eller omvendt. Ved denne transaktion opnår investor, at optionen omfattes af kursgevinstlovens regler for finansielle kontrakter, hvilket kan betyde, at investor skal have genoptaget tidligere års selvangivelser for at opnå den løbende lagerbeskatning.

Der er således god grund til at ændre disse regler, der i virkeligheden er en utilsigtet effekt af tidligere tiders lovgivning.

L 200 Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven mv.

Afklarende kommentarer - § 3, stk. 9, 10 og 12

- Under bemærkningerne til § 3, stk. 9, er det anført, at pensionsopsparerer som anden overgangsmulighed kan indsætte den overskydende

del af præmien på en pensionsordning med løbende udbetalinger.

Side 12

- Under bemærkningerne til § 3, stk. 10 vedrørende ordninger oprettet inden 22. april 2009 med indbetalingsperiode under 10 år, er det anført, at de resterende præmier skal indbetales til en livsvarig livrente.
- Under bemærkningerne til § 3, stk. 12 om kapitalindskud foretaget efter 22. april 2009 er det anført, at ikke-fradragsberettigede fradragsfordelingsbeløb, skal overføres til en livsvarig livrente.

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 221704-v1

Hvis det kan bekræftes, at der er tale om samme type pensionsordning uagtet den varierende betegnelse, ønskes bemærkningerne tilrettet, så de ikke for fremtiden efterlader tvivl.

Afgift ved ophævelse af kapitalpension

Der henvises til høringskemaet side 18. Finansrådet har i sit høringsvar foreslået, at afgiftsprocenten nedsættes fra 40 pct. til 37 pct. for indbetalinger mv. fra 1. januar 2009. Det er sket i konsekvens af, at skatteværdien af fradraget fremover ikke kan blive højere end ca. 37 pct. Forslaget afvises af Skatteministeriet med den begrundelse, at man vil gøre det mindre attraktivt, "at indskyde på mere opsparingsprægede ordninger og ordninger, der ikke er livsvarige".

Samfundsmæssigt er man således stadig interesseret i, at der foretages opsparing til pension.

Det er Finansrådets opfattelse, at kapitalpension hidtil har udgjort en væsentlig andel af den samlede pensionsopsparing for personer med relativt lave indkomster. Det er netop pensionsformålet, der er det væsentlige argument for at indskyde på en kapitalpension for denne personkreds. De har derfor et særligt behov for, at den særligt enkle og fleksible pensionsopsparingsform, som kapitalpensionen er, ikke forringes urimeligt eller ligefrem i mange tilfælde nærmest må frarådes.

Finansrådet gentager derfor forslaget om, at afgiftsprocenten nedsættes fra 40 pct. til 37 pct.

100.000 kr.-loftet

En række arbejdsgiverordninger fritages for 100.000 kr.-loftet overenskomstperioden ud. Bestemmelsen i § 3, stk. 13 får imidlertid slagside, idet kun nogle arbejdsgiverordninger har fritagelse for 100.000 kr.-loftet i resten af deres overenskomstperiode – mens andre arbejdsgiverordninger omfattes.

Finansrådet foreslår, at alle arbejdsgiverordninger fritages for 100.000 kr.-grænsen i en objektivt fastsat periode, fx to år. Herved opnås, at de ordninger, hvor der for en længere periode er aftalt præmier på mere end 100.000 kr. kan fortsætte, hvorved arbejdsgiverordninger søges ligestillet.

Finansrådet ønsker endvidere at gentage ønsket om, at 100.000 kr.-loftet kan overføres mellem ægtefæller. Specielt i familier med uensartede indkomstforhold kan dette få betydning, fx når den ene ægtefælle har en høj indkomst og den anden ægtefælle en lav indkomst. Det vil desuden også få betydning i de situationer, hvor en ægtefælle har varierende indkomst og derfor ikke hvert år er i stand til at udnytte sin egen 100.000 kr.-grænse.

Side 13

Journalnr. 115/13

Dok. nr. 221704-v1

Med venlig hilsen

Søren Gade

Direkte 3370 1090

sga@finansraadet.dk